

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 19/12/2022*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1102

“ĐỜI SỐNG CHÍNH LÀ BIỂU DIỄN LÀM RA TẤM GƯƠNG ĐỂ CHO NGƯỜI XEM”

Tư cách hành vi của một người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền phải là tấm gương cho người. Chúng ta quán sát xem đời sống của chúng ta đã làm ra tấm gương cho người chưa? Trong “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**”, phước thứ ba là: “**Đọc tụng Đại Thừa vì người diễn nói**”. “**Đọc tụng Đại Thừa**” là chúng ta nghiêm túc hành trì lý luận, cảnh giới, phương pháp mà Phật đã dạy chúng ta. “**Vì người diễn nói**” là chúng ta làm ra tấm gương cho người. Chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật đều làm ra tấm gương để người khác học tập. Chúng ta cắt cỏ, trồng rau chúng ta cũng phải làm ra tấm gương cho người.

Trước đây, chúng ta tùy thuận theo tập khí, phiền não, từ ngày chúng ta học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì đời sống của chúng ta luôn là chuẩn mực, mực thước cho người. Thầy Thái nói: “**Đời sống cần có những tấm gương**”. Trong xã hội hiện đại, những tấm gương xấu, tấm gương lười biếng, giải đãi rất nhiều. Tấm gương chuyên cần, phấn đấu rất ít. Mấy ngày nay, Đà Nẵng mưa rất nhiều nhưng tôi vẫn đi trồng, chăm sóc rau. Chúng ta được tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta phải thật làm.

Hòa Thượng nói: “**Thọ trì**” là chúng ta tiếp nhận và thiết thực hành trì những phương pháp, lý luận, cảnh giới mà Phật đã dạy”. Nhiều người cho rằng tụng nhiều lần “**Kinh Vô Lượng Thọ**” là thọ trì. Cuộc đời chúng ta phải là một tấm gương từ khi chúng ta học Phật đến khi chúng ta ra đi. Hòa Thượng cả một đời làm ra tấm gương cho chúng ta, từ khi Ngài bắt đầu học Phật đến khi Ngài vãng sanh không có một chút tỳ vết. Ngài làm chúng sanh sinh tâm cung kính, ngưỡng mộ. Chúng ta tinh tấn một thời gian rồi lại tinh tướng thì chúng ta không thể có thành tựu. Chúng sanh luôn nhìn vào chúng ta, đời sống của chúng ta không chuẩn mực thì tâm kính phục, tâm ngưỡng mộ của họ sẽ mất đi hoặc tụt giảm.

Tôi đã dịch đĩa Hòa Thượng giảng pháp từ khi còn trẻ đến khi Ngài hơn 90 tuổi, càng dịch đĩa của Ngài thì tín tâm trong tôi càng vững chắc. Có người hỏi tôi nên quy y với ai, tôi khuyên họ nên quy y với người đã có nhiều thời gian tu hành, trải nghiệm như Hòa Thượng Tịnh Không. Khi đó Hòa Thượng hơn 90 tuổi, “*tài sắc danh thực thùy*” không thể làm Ngài lay động. Khi Hòa Thượng mất, mọi người buồn khóc nhưng trong tâm tôi hoan hỷ vì tôi biết Ngài đã viên thành, cả cuộc đời Ngài đã hoàn thành sứ mạng là tấm gương cho thế nhân. “*Vì người diễn nói*” chính là đời sống của chúng ta phải làm gương cho người khác. Trong “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**” nói: “**Đọc tụng Đại Thừa, ngày ngày diễn thuyết**”. Hàng ngày, chúng ta tụng Kinh cũng chưa phải là “*Đọc tụng Đại Thừa*”. Hàng ngày, chúng ta nói cho người khác nghe cũng chưa phải là “*Vì người diễn thuyết*”.

Trước khi chúng ta tu học chúng ta có rất nhiều tập khí, phiền não nhưng từ khi chúng ta bắt đầu tu học giáo huấn của Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta hoàn toàn khác. Đời sống của chúng ta chỉ là hy sinh phụng hiến, tận tâm tận lực vì Phật pháp, vì chuẩn mực của Thánh Hiền, vì lợi ích chúng sanh mà lo nghĩ. Chúng ta làm ra tấm gương cho những người học Phật, học đạo đức Thánh Hiền.

Hòa Thượng nói: “**Chư Phật Bồ Tát vì tất cả chúng sanh diễn nói vô số những phương pháp, cách thức nhưng mục tiêu và phương hướng chỉ có một. Đó là giúp đỡ tất cả chúng sanh giác ngộ**”. Nhà Phật nói: “**Tất cả chư Phật Bồ Tát đến thế gian là để giúp chúng sanh phá mê khai ngộ, lìa khổ được vui**”. Đây chính là tổng phương hướng, tổng mục tiêu. Chúng ta giúp đỡ chúng sanh chính là chúng ta “*Vì người diễn nói*” như trong phước thứ ba của “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**” đã nói. “*Vì người diễn nói*” là chúng ta phải diễn xuất, phải làm ra tấm gương chứ không phải chúng ta chỉ nói cho người khác nghe.

Chúng ta đã học Phật, học đạo đức Thánh Hiền nhiều năm, chúng ta làm như thế nào thì mọi người cũng đều nhận thấy một cách rõ ràng. Chúng ta là Thầy Cô giáo, các lớp học trực tiếp, lớp học Online đều rất đông, chúng ta phải cẩn trọng trong suy nghĩ, hành động, tạo tác. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta dấu được ai! Chúng ta chỉ dấu được những người có tâm ý qua loa mà thôi! Những người tâm se se thanh tịnh thì họ đã nhận ra**”. Những người xung quanh chúng ta đều là những người đã nghe Phật pháp, học đạo đức Thánh Hiền nhiều năm, chúng ta là người dẫn đạo, dẫn đường mà chúng ta có nhiều sai sót thì chúng ta đang: “*Múa rìu qua mắt thợ*”. Nếu chúng ta bỏ cuộc, chúng ta trốn đến một nơi tách biệt, không ai biết chúng ta ở đâu thì điều này càng tệ hại.

Hòa Thượng nói: **“Vi người diễn nói” là chúng ta phải làm ra tấm gương cho người. Trên Kinh, Thế tôn đã khuyến khích, nhắc nhở, tận tâm tận lực đôn đốc chúng ta “Thọ trì đọc tụng vì người diễn nói”**. Chúng ta phải hiểu rõ ý của Phật. Nhiều người học Phật chỉ ngồi một nơi để tụng Kinh, một ngày tụng rất nhiều lần bộ **“Kinh Vô Lượng Thọ”**. **“Vi người diễn nói”** là chúng ta làm ra tấm gương cho người, đời sống của chúng ta phải là một đời sống chuẩn mực.

Trên **“Kinh Hoa Nghiêm”** cũng nói: **“Học vì nhân sư, hành vì thế phạm”**. Chúng ta học để làm Thầy người. Chúng ta làm là để làm ra chuẩn mực cho người. Năng lực giác ngộ của chúng sanh là như nhau nhưng mỗi người có sự nỗ lực khác nhau nên thành tựu khác nhau. Những người luôn nỗ lực thì năng lực của họ hoàn thiện một cách nhanh chóng. Người xưa dạy: **“Bí ký trượng phu ngã diệc nhĩ”**. Người là trượng phu ta cũng là trượng phu, người là Phật Bồ Tát ta cũng là Phật Bồ Tát. Chúng ta có thể làm được Phật Bồ Tát thì những việc khác đều ở trong khả năng của chúng ta.

Xuất phát điểm của tôi thấp hơn mọi người rất nhiều, tôi sinh ra trong gia đình nghèo, đông con. Ban ngày ba tôi đi làm ruộng, tối về thì ông xây nhà. Trong ngày sinh nhật, tôi đã nói lời cảm ơn vì tôi sinh ra trong một gia đình nghèo nên việc gì tôi cũng phải làm. Từ nhỏ tôi phải phải tự nấu cơm, làm việc nhà, việc đồng áng. Ba tôi thường đổi lúa lấy khoai lang để cả gia đình ăn. Khoai lang đổ ra sàn nhà để ăn dần, có những củ khoai nằm ở góc đã mọc thành cây leo lên trên vách nhà. Tôi luôn làm việc một cách rất phấn chấn không có sự mệt mỏi, lười biếng, chảnh mông.

Tổ Sư Ấn Quang dạy: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành. Tín nguyện niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ”**. Chúng ta phải dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình. Khi rảnh chúng ta giữ tâm thành kính niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ. Khi chúng ta có thời gian rảnh thì tâm chúng ta thường thị phi, nhân ngã, được mất, hơn thua, tốt xấu. Nhiều người bỏ phần: **“Đốn luân tận phận, nhàn tà tồn thành”**, họ chỉ giữ lại phần: **“Tín nguyện niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ”**. Chúng ta từ đâu đến, chúng ta sống với ai, chúng ta có rất nhiều vai trò, trách nhiệm trong cuộc đời.

Trong **“Tịnh Nghiệp Tam Phước”**, phước thứ nhất là: **“Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư Trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”**. Phước thứ hai là: **“Cửu túc chúng giới bất phạm oai nghi”**. Tất cả hành vi của chúng ta phải là chuẩn mực cho người. Phước thứ ba là: **“Đọc tụng Đại Thừa vì người diễn nói”**. **“Đọc tụng Đại Thừa”** là chúng ta

học và thực tiễn theo lý luận, phương pháp, cảnh giới mà Phật đã dạy. “*Vì người diễn nói*” là đời sống của chúng ta phải biểu diễn ra tám gương cho người. “*Biểu diễn*” là chúng ta làm rất nhiều vai trò nhưng tâm chúng ta vẫn niệm Phật, một lòng một dạ vì Phật pháp, vì chuẩn mực Thánh Hiền, vì lợi ích chúng sanh, vì lợi ích xã hội. Chúng ta phải diễn rất nhiều vai, khi là Mẹ, khi là con, khi là vợ, khi là Thầy, khi là học trò. Chúng ta phải diễn nhập vai, diễn như thật, người khác nhìn vào thì thấy đó là thật, hoàn toàn không phải là diễn. Chúng ta phải làm ra tám gương cho tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới. Những chúng sanh tầng không gian khác, Thiên Thần, Quỷ Thần, Phật Bồ Tát đều nhìn thấy những điều chúng ta làm.

Ngày trước, có một vị tu hành trì giới nghiêm túc, hàng ngày đều có Tiên Nhân mang com xuống cúng dường. Chúng ta làm điều xấu thì Trời biết, đất biết, chúng ta biết, ngay đến Quỷ Thần ở tầng không gian thấp cũng biết. Có nhiều người sợ Ma nhưng chúng ta không cần phải sợ. Chúng ta làm những việc “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta có thể sẽ sợ. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh thì chẳng những Ma không dám quấy nhiễu mà Thiện Thần cũng sẽ hỗ trợ chúng ta. Chiều hôm qua, khi chúng tôi di chuyển qua một nơi thì buổi tối, nơi đó có mưa bão rất lớn. Hòa Thượng nói: “*Nơi nào có động đất, sóng thần thì chúng ta nên đi đến nơi đó*”. Chúng ta đồng cam, cộng khổ với chúng sanh. Đây chính là tâm của Bồ Tát.

Hòa Thượng là công dân danh dự của Úc nhưng Ngài đã từ bỏ để trở về Hồng Kông, khi Ngài già yếu, Ngài về chùa Cực Lạc. Đó là Hòa Thượng vì người diễn thuyết. Trong hơn 70 năm Ngài không ngừng diễn thuyết và biểu diễn cho người khác. Khi Ngài hơn 30 tuổi, Ngài đã: “*Không quản tiền, không quản việc, không quản người*”. Thời kỳ hiện đại mà chúng ta “*Không quản tiền*”, chúng ta không dùng đến tiền rất khó. Chúng ta làm ra tám gương chuẩn mực như trên Kinh đã dạy. Phương pháp, lý luận, cảnh giới của chúng ta phải hoàn toàn giống như trên Kinh.

Hòa Thượng đưa ra thí dụ: “*Phật dạy chúng ta: “Khéo giữ khẩu nghiệp, không nói lỗi người”. Nếu chúng ta ngày ngày vẫn nói xấu người thì chúng ta làm hoàn toàn không tương ứng với trên Kinh đã dạy. Chúng ta không làm hoàn toàn tương ứng với trên Kinh thì chúng ta đã không vì người diễn nói, không làm ra tám gương cho người.*

Hòa Thượng nói: “*Mỗi lần chúng ta hồi hướng, chúng ta đọc: “Trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường”. Chúng ta chỉ đọc nhưng chúng ta không làm. Chúng ta*

phải làm ra tấm gương vì người diễn nói thì chúng ta mới có thể đền báo ân nặng. Chúng ta phải chân thật tin và làm theo: “Tin thọ phụng hành, vì nhân diễn thuyết”.

Hòa Thượng nói: *“Trong “Tịnh Nghiệp Tam Phước” dạy chúng ta: “Phát tâm Bồ Đề, thâm tín nhân quả, đọc tụng Đại Thừa, khuyến tấn hành giả”. “Khuyến tấn hành giả” chính là chúng ta vì người diễn nói. Chúng ta “Vì người diễn nói” là chúng ta kết thiện duyên, mở rộng bi nguyện rộng lớn của Phật A Di Đà. Chúng ta “Vì người diễn nói” cũng chính là chúng ta niệm Phật”. Phật A Di Đà muốn phổ độ, nhiếp phục chúng sanh, chúng ta vì người diễn nói, làm ra tấm gương cho người khác chính là chúng ta tận một phần sức lực giúp Phật A Di Đà mở rộng bi nguyện. Chúng ta làm ra tấm gương chuẩn mực để người khác xem cũng chính là chúng ta niệm Phật.*

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta nói đạo lý của Tịnh Độ, khuyến khích người khác tin tưởng, phát nguyện thì đó cũng chính là chúng ta niệm Phật. Chúng ta niệm Phật muốn có thành tựu thì chúng ta phải “Thọ trì đọc tụng vì người diễn nói”.* Chúng ta nghe và tin thì chúng ta phải thực hành. Đời sống của chúng ta phải làm ra chuẩn mực, làm ra tấm gương cho người.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*